

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de
Parisiis, M.D.LXXV.

De eleemosina: & quòd impius probo viro nocere nequeat. 51.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

S A C R A

captans insatiabili, araneari
porr
star, ex visceribus propriis in
quid
xere retia videretur.

Con
tiam
De eleemosina: & quòd imp
nem
probo viro nocere
astro
serui
sider
nequeat.

SI.

Astronomus quidam (sic finxit præsca vetus) Regine abscissam vexit ad astra comam. Is tamen haud astris illam intulit. Ille capillos Cœlo infert, inopes qui miseratus alit. Crinis opes, crinis fluxos designat honores, Et vitam, poterit quam resecare Doeg. Sed licet ē barbam fecet improbus, atque capillam tamen is iusti prorsus in ossa potest.

S C H O L I A.

Astronomus quidam) Beren Ptolomei Euergetis vxor, vinc longinqua regione bellū ger hoc voto se obstrinxit, ut si spes ille & incolumis redi comam suam diis consecrat. Quo quidem etiam voto p mariti redditum defuncta est. E

porro ea tempestate doctissimus
quidam astronomus, nomine
Comonus, qui, ut à regina gra-
tiam iniret, Deos huiusmodi cri-
nem cœlo infixisse, atque in
astrorum numerum retulisse af-
seruit. Vnde etiam nexus quidā
siderū est, quem Berenices crinē
vocant. Atque, ex hac fabula oc-
casione sumpta, duos locos in
hoc carmine attingere libuit,
alterū nempe de misericordia ac
liberalitate erga pauperes, alterū
quo id ostendo, probo viro nihil
ab impio detrimenti accidere
posse. Quod itaque ad primum
attinet, aio per crines, qui corpo-
ris humani velut extremita sunt,
mūdanas opes nobis significari,
quibus tanquam capillis, Mariæ *Lue. 7.*
Magdalena more, operæ pretium
sit Domini pedes extergere, hoc
est, pauperibus opem afferre. Qui

S A C R A

enim id facit, is sanè crines
cælo insigit, atque hoc pra
Luc. 12. quod Christus ait, Thesau
vobis thesauros in cælo, quo
Tract. nō appropiat. Si superflua ha
go. in inquit Augustinus, da pauper
Ioann. & Domini pedes teristi. Cu
enim superflua corporis ell
dentur. Habes quod agas de
perfluis tuis. Tibi superflua
sed Domini pedibus necell
sunt. Quod autem ad secund
spectat, eiusdem Augustini ve
giis insisto, qui hunc loc
Dauidis exponens, Sicut no
cula acuta fecisti dolum. pulch
rimam inde doctrinam eli
valdēque ad piorum animo
persecutione leuandos acc
modatam. Ait enim, quod que
admodum nouaculæ munus
barbam & capillos, qui super
ac velut excrementa corpo

A N T H O L O G I A. 81
sunt, radere: sic omnis impij po-
tentia atque tyrannis vltra res
temporarias, velut opes, hono-
res, ac deniq; vitam præsentem,
haudquaquam se porrigit. Neq;
enim probi ac fidelis Christiani
os, hoc est, fidem charitatémque
erga Deum confringere potest.
Ac proinde, id quod de Christo
prædictum fuerat, Os non com-
minuetis ex eo, mystico sensu in
electis quoque locum habere. Id
quod etiam Chrysostomum mo-
uit, ut elegantem Homiliam de
hac re conscriberet, qua plurimis
rationibus & exemplis ostendit
neminem, nisi à seipso, ledi posse.
Eodem modo Ambrosius quoq; *Epi. 81.*
exponens illud Esaiæ, tāquam a-
gnus coram tōdente se os suum
non aperuit, meritò ait Prophetā
his verbis, Coram tōdente vsum
fuisse, quod Dominus noster in

S A C R A

cruce superflua tātūm, ac nō
propria, hoc est, humanitatē,
Lib. 2. diuinitatem, exuerit. Quin
aduers. quoq; Arnobij valde probād
Gent. est, qui tyrānos ac piorum pe-
cutores, iis cōparat, qui homi-
nū in vincula cōiectū aliter nō
se grauibus pœnis afficerē
nisi in ipsum carcerē sēuiāt;
tamē certissima est ratio, quā
liberentur. Eodē enim modo
pios dum piis exitium mol-
tur, immortalem ipsis beatitu-
nem querere.

De hominis creatione.

I Ap̄o genitore satum mortalib⁹ ignem
Grecia, cum vita, stulta dedisse refert.
Hunc tibi quin capias vanissima gracia falsam
Authorem generis, nū moror ip̄e, tui.
Credimus at contrā, qui nos de puluere terra
Aetheram ad formam struxerit, esse Deum.
Diuinam at flammam in terras non raptor leſit
Attulit, huius enim sunt bona cuncta Patti.

S C H O L I A.